# U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců Mgr. Radovana Havelce, JUDr. Marie Žiškové, JUDr. Pavla Simona, JUDr. Romana Fialy a Mgr. Víta Bičáka, rozhodl o návrhu **Českého telekomunikačního úřadu**, se sídlem v Praze 9, Sokolovská 219, na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním a **1) Obvodním soudem pro Prahu 4**, **2) Městským soudem v Praze**, a dalších účastníků sporu vedeného u Obvodního soudu pro Prahu 4 pod sp. zn. 21 C 413/2008, ve věci žaloby o zaplacení 9 247,50 Kč s příslušenstvím: žalobce **Český inkasní kapitál, a.s.,** se sídlem v Praze 1, Václavské nám. 808/66, IČO 27646751, a žalovaný **B. D.**,

**t a k t o :**

**I.** **P ř í s l u š n ý** vydat rozhodnutí ve věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 4 pod sp. zn. 21 C 413/2008, o zaplacení 9 247,50 Kč s příslušenstvím, pokud jde pohledávky za *operátorské/audiotextové služby* ve výši 952,51 Kč, *textovou službu – objednané služby* ve výši 377,13 Kč, *službu Premium SMS* ve výši 2 003,03 Kč a *službu uvítací melodie* ve výši 12 Kč, **j e s o u d .**

**II.** Usnesení Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 18. 3. 2009, čj. 21 C 413/2008-28 a usnesení Městského soudu v Praze ze dne 15. 6. 2009, čj. 54 Co 189/2009-36 se v částech, v nichž bylo rozhodnuto o zastavení řízení v rozsahu odpovídajícím žalobou uplatněnému nároku na zaplacení vyúčtovaných služeb *operátorské/audiotextové služby*, *textová služba – objednané služby*, *služba Premium SMS*, a *služba uvítací melodie* v celkové výši 3 344,67 Kč s příslušenstvím, **s e z r u š u j í .**

**O d ů v o d n ě n í :**

Návrhem doručeným dne 27. 6. 2018 zvláštnímu senátu zřízenému podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, (dále jen „zákon č. 131/2002 Sb.“), navrhl Český telekomunikační úřad (dále též „ČTÚ“ nebo „navrhovatel“) tomuto senátu, aby rozhodl spor o pravomoc dle § 1 odst. 1 písm. a) zákona č. 131/2002 Sb., který vznikl mezi ním na straně jedné a Obvodním soudem pro Prahu 4 a Městským soudem v Praze na straně druhé ve věci žaloby o zaplacení částky 9 247,50 Kč s příslušenstvím, a to v části týkající se zaplacení ceny za *operátorské/audiotextové služby* ve výši 952,51 Kč, *textovou službu – objednané služby* ve výši 377,13 Kč, *službu Premium SMS*

ve výši 2 003,03 Kč a *službu uvítací melodie* ve výši 12 Kč v celkové výši 3 344,67 Kč s příslušenstvím.

Z předloženého spisu vyplynuly následující skutečnosti:

Na základě žádosti o poskytování služeb elektronických komunikací sítě Eurotel ze dne 25. 10. 2005 se žalovaná B. D. stala účastníkem telefonní stanice č. X u společnosti Eurotel Praha, spol. s r. o. (nyní společnost O2 Czech Republic, a. s.).

V rámci takto vzniklého smluvního vztahu vystavila společnost Eurotel Praha, spol. s r. o. žalované mimo jiné fakturu č. 1151138060, a to za služby, které jí byly poskytnuty v období od 8. 11. 2005 do 7. 12. 2005. Dle přiloženého souhrnného účtu, upínajícího se k uvedené faktuře, bylo součástí vyúčtovaných částek v celkové výši 6 128,44 Kč též vyúčtování služeb, označených jako *operátorské/audiotextové služby* ve výši 952,51 Kč, *textová služba – objednané služby* ve výši 377,13 Kč, *služba Premium SMS* ve výši 2 003,03 Kč a *služba uvítací melodie* ve výši 12 Kč.

Vzhledem k tomu, že žalovaná dobrovolně vyfakturovanou částku neuhradila, podala společnost Český inkasní kapitál, a. s. (na kterou shora uvedené pohledávky smluvně převedla společnost Telefónica O2 Czech Republic, a. s., jako právní nástupce společnost Eurotel Praha, s. r. o.) u Obvodního soudu pro Prahu 4 návrh na vydání platebního rozkazu, kterým se domáhala, aby tento soud uložil žalované povinnost zaplatit částku 6 128,44 Kč s příslušenstvím, včetně nákladů řízení.

Obvodní soud pro Prahu 4 (poté, co nejprve návrhu vyhověl a vydal platební rozkaz, který následně pro jeho nedoručitelnost usnesením zrušil) vydal dne 18. 3. 2009 usnesení čj. 21 C 413/2008-28, kterým řízení ve věci zastavil (výrok I.) s tím, že po právní moci tohoto usnesení bude věc postoupena ČTÚ (výrok II.); současně rozhodl o vrácení soudního poplatku a nákladech soudního řízení (výroky II. a IV.). Svůj postup odůvodnil tím, že předmětný spor se týká povinnosti uživatele uhradit poskytovateli cenu za poskytnuté komunikační služby ve smyslu § 64 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích (dále jen „zákon o elektronických komunikacích“). Tyto spory rozhoduje podle ustanovení § 129 zákona o elektronických komunikacích ČTÚ. Tato skutečnost pak představuje neodstranitelný nedostatek podmínek řízení, pro které muselo být řízení zastaveno a věc postoupena ČTÚ (§ 104 odst. 1 o. s. ř.). Toto usnesení bylo k odvolání žalobce usnesením Městského soudu v Praze ze dne 15. 6. 2009, čj. 54 Co 189/2009–36, potvrzeno, přičemž odvolací soud plně aproboval názor soudu prvého stupně o povaze uplatňovaných nároků.

Český telekomunikační úřad následně podal zvláštnímu senátu návrh na rozhodnutí negativního kompetenčního sporu, a to v části týkající se rozhodování o pohledávkách za služby *operátorské/audiotextové služby*, *textovou službu – objednané služeb*, *službu Premium SMS* a *službu uvítací melodie* v celkové výši 3 344,67 Kč s příslušenstvím. Navrhovatel uvedl, že dle ustanovení § 108 odst. 1 písm. g) a § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích je povolán rozhodovat spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost na straně jedné a účastníkem, popřípadě uživatelem na straně druhé, na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem

nebo na jeho základě; do této kategorie spadají i spory o úhradu za poskytnutou službu elektronických komunikací (§ 64 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích). Z definice služby elektronických komunikací, podávající se z ustanovení § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích, navrhovatel dovozuje, že jeho pravomoc je dána v případě sporu o otázkách souvisejících se samotným poskytováním služeb elektronických komunikací (eventuálně o ujednáních na ně úzce navazující), nelze sem však zahrnout případy tzv. „služeb obsahu“, kdy se jedná o objednávku vůči třetí straně na poskytnutí služby nabízející obsah prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací poskytovatele služeb elektronických komunikací. Podle navrhovatele lze poskytování všech shora uvedených služeb považovat z povahy věci za službu obsahu, neboť je neposkytuje poskytovatel služeb elektronických komunikací a ani ho k tomu nezavazuje smluvní vztah. Za této situace proto není v uvedeném rozsahu založena rozhodovací pravomoc navrhovatele, ale uplatní se obecná rozhodovací pravomoc soudů v občanském soudním řízení. ČTÚ proto navrhl, aby zvláštní senát vyslovil, že příslušným vydat rozhodnutí ve věci vedené u Obvodního soud pro Prahu 4, pokud jde o nároky týkající se poskytnutých služeb obsahu, je soud. Současně s tím navrhl, aby usnesení soudů obou stupňů byla v odpovídajícím rozsahu zrušena.

Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi správním úřadem a obecnými soudy vycházel zvláštní senát z premisy, že v nyní posuzovaném případě se jedná o negativní (záporný) kompetenční spor, neboť Obvodní soud pro Prahu 4 v předcházejícím soudním řízení popřel svou pravomoc věc rozhodnout, přičemž i navrhovatel částečně popírá svou pravomoc ve věci rozhodnout poté, co mu byla postoupena; k projednání a rozhodnutí takového sporu je zvláštní senát povolán zákonem č. 131/2002 Sb.

Zvláštní senát rozhoduje o kompetenčním sporu dle skutkového a právního stavu ke dni svého rozhodnutí (viz např. rozhodnutí publikované pod č. 485/2005 Sb. NSS, dostupné z www.nssoud.cz).

Podle ustanovení § 108 odst. 1 písm. g) zákona o elektronických komunikacích je rozhodovací pravomoc Českého telekomunikačního úřadu (navrhovatele) rozhodovat ve sporech dána v případech, kdy tak stanoví tento zákon. Podle ustanovení § 129 odst. 1 citovaného zákona navrhovatel *rozhoduje spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost (§ 7) na straně jedné, a účastníkem, popřípadě uživatelem na straně druhé, na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě. Úřad rovněž rozhoduje spory v případech, kdy na straně osoby vykonávající komunikační činnost (§ 7) nebo účastníka, popřípadě uživatele, došlo ke změně na jinou osobu, zejména z důvodu postoupení pohledávky, převzetí dluhu, přistoupení k závazku.*

Podle ustáleného výkladu zvláštního senátu (viz např. usnesení ze dne 14. 9. 2009, čj. Konf 38/2009–12; citovaná rozhodnutí zvláštního senátu jsou dostupná z www.nssoud.cz) je pro založení pravomoci navrhovatele rozhodnout účastnický spor třeba současného naplnění dvou podmínek.

První podmínkou jsou osobní předpoklady stran sporu. Na straně jedné se musí jednat o osobu vykonávající komunikační činnost, kterou se dle § 7 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích rozumí *zajišťování sítí elektronických komunikací*,

*poskytování služeb elektronických komunikací* a *provozování přístrojů* dle § 73 citovaného zákona. Druhou stranou sporu musí být osoba splňující předpoklady vyplývající z ustanovení § 2 písm. a) zákona o elektronických komunikacích (ten, *kdo uzavřel s podnikatelem poskytujícím veřejně dostupné služby elektronických komunikací smlouvu na poskytování těchto služeb)*, případně ustanovení § 2 písm. b) tohoto zákona (ten, *kdo využívá nebo žádá veřejně dostupnou službu elektronických komunikací).*

Druhou nezbytnou podmínkou je pak věcný předpoklad, tedy povaha sporu; tato podmínka je splněna tehdy, *„pokud se spor týká povinnosti uložených tímto zákonem nebo na jeho základě"*.

Pokud jde o osobní předpoklady týkající se stran sporu, zvláštní senát nemá pochyb o tom, že společnost Eurotel Praha, spol. s r. o., se kterou žalovaná uzavřela smlouvu o poskytování služeb elektronických komunikací, byla osobou vykonávající komunikační činnost ve smyslu ustanovení § 7 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích; žalobce je pak osobou, které byla pohledávka plynoucí ze zmiňované smlouvy smluvně postoupena právním nástupcem původního poskytovatele – společností Telefónica O2 Czech Republic, a. s. Žalovaná pak bez pochyby naplňuje charakteristiku účastníka podle ustanovení § 2 písm. a) zákona o elektronických komunikacích.
Spornou se nicméně jeví povaha sporu mezi těmito osobami, a to pokud jde o tu část pohledávky žalobce, která vychází z poskytnutí služeb *operátorské/audiotextové služby*, *textová služba – objednané služby*, *služba Premium SMS* a *služba uvítací melodie* v celkové částce 3 344,67 Kč. Navrhovatel namítá, že v tomto rozsahu není oprávněn o předmětu sporu rozhodovat, neboť poskytnutá služba není službou elektronických komunikací, ve smyslu ustanovení § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích.

Podle ustanovení § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích se službou elektronických komunikací rozumí *služba obvykle poskytovaná za úplatu, která spočívá zcela nebo převážně v přenosu signálů po síti elektronických komunikací, včetně telekomunikačních služeb a přenosových služeb v sítích používaných pro rozhlasové a televizní vysílání a v sítích kabelové televize, s výjimkou služeb, které nabízejí obsah prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací nebo vykonávají redakční dohled nad obsahem přenášeným sítěmi a poskytovanými službami elektronických komunikací; nezahrnuje služby informační společnosti, které nespočívají zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací.*

Ze shora popsané definice služeb elektronických komunikací je zřejmé, že touto službou nelze rozumět každou službu, která bude přístupná účastníkovi osobou vykonávající komunikační činnost prostřednictvím její sítě a služeb elektronických komunikací. Do této kategorie nebudou spadat služby, jejichž užívání, respektive přístup k jejich obsahu, poskytovatel (osoba vykonávající komunikační činnost) sice zprostředkuje svou sítí a prostřednictvím služeb elektronických komunikací, nicméně obsah samotné služby závisí na poskytovateli takové služby.

Rozlišením takových služeb v konkrétních případech se zvláštní senát v minulosti opakovaně zabýval, a to například v usneseních ze dne 31. 5. 2010, čj. Konf 99/2009–7 („*operátorské/audiotextové služby*"), ze dne 30. 11. 2011 čj. Konf 79/2011–16 a ze dne 11. 6. 2012, čj. Konf 11/2012–14 („*Premium SMS*") a ze dne 19. 6. 2018, čj. Konf 8/2018–14

(*uvítací melodie*), kde konstatoval, že jde o služby, které neposkytuje telekomunikační operátor, ale jeho smluvní partneři. Od těchto závěrů neshledává zvláštní senát důvod se i v nyní projednávané věci jakkoli odchylovat. Lze proto konstatovat, že shora specifikované vyúčtované služby neposkytla žalované společnost Eurotel Praha, spol. s r. o., ale prostřednictvím své sítě elektronických komunikací pouze umožnila (zpřístupnila) žalované užívání služeb smluvních partnerů. Zvláštní senát tedy shledal, že předmětné služby poskytnuté žalované, označované též jako „služby třetích stran", nejsou dle § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích službami elektronických komunikací. Spor o zaplacení ceny za takové služby pak není sporem o plnění povinností uložených na základě zákona o elektronických komunikacích. Tento závěr je stěžejní pro úvahu zvláštního senátu o rozhodovací pravomoci navrhovatele, neboť vzhledem k charakteru služby nemohou být ve vzájemném vztahu poskytovatele telekomunikačních služeb (respektive žalobce), žalované a poskytovatele služby obsahu splněny podmínky stanovené větou první, případně též druhou § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích.

Lze tak uzavřít, že v posuzovaném případě poskytnuté služby nejsou služby elektronických komunikací; pravomoci soudů se tedy tato věc nevymyká, neboť dle § 7 odst. 1 o. s. ř. *v občanském soudním řízení projednávají a rozhodují soudy spory a jiné právní věci, které vyplývají z poměrů soukromého práva, pokud je podle zákona neprojednávají a nerozhodují o nich jiné orgány.*

Z uvedených důvodů zvláštní senát výrokem I. vyslovil, že k rozhodnutí o části žalované pohledávky za poskytnuté *operátorské/audiotextové služby*, *textovou službu – objednané služby*, *službu Premium SMS* a *službu uvítací melodie* v celkové výši 3 344,67 Kč s příslušenstvím, je dána pravomoc soudů (§ 5 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb.).

Podle § 5 odst. 3 zákona č. 131/2002 Sb. zruší zvláštní senát rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Výrokem II. byly tedy zrušeny části usnesení Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 18. 3. 2009, čj. 21 C 413/2008-28 a usnesení Městského soudu v Praze ze dne 15. 6. 2009, čj. 54 Co 189/2009-36, kterými bylo rozhodnuto o zastavení řízení, a to v rozsahu odpovídajícím žalobou uplatněnému nároku na zaplacení služeb obsahu přijatých žalovanou. V tomto rozsahu tak byla odstraněna překážka věci rozhodnuté.

Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb. závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy. Ve shora vymezeném rozsahu bude tedy povinností Obvodního soudu pro Prahu 4 pokračovat v řízení o podané žalobě.

**P o u č e n í :** Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 5 odst. 4 zákona č. 131/2002 Sb.).

V Brně 25. září 2018

Konf 19/2018-18

JUDr. Michal Mazanec
předseda zvláštního senátu